

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/81/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119301444
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:6119301444.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou v spore žalobkyne Y. T., nar. XX.X.XXXX, X. XXX, XXX XX T. L. T., zast. Advokátska kancelária WEBBER LEGAL, s. r. o., Na rozhliadke 2, 831 01 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 50 680 552, proti žalovanej Poštovej banke, a. s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o zaplatenie 1778,97 € s prísl., taktó

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

o d ô v o d n e n i e :

1. V nadväznosti na § 212 ods. 2 a § 216 ods. 2 CSP sa súd cítil byť viazaný predmetom sporu, v ktorom žalobkyňa žiadala zaplatiť 1 778,97 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 5.6.2019 do zaplatenia.

2. Aké tvrdenia produkovala žalobkyňa ako spotrebiteľka v žalobe: V žalobe zo dňa 6.6.2019 žalobkyňa žiadala, aby jej žalovaná ako veriteľ vydala bezdôvodné obohatenie vo výške 1 778,97 € s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 5.6.2019 do zaplatenia a nahradila trovy konania. Medzi žalobkyňou a žalovanou došlo dňa 22.12.2011 k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva je formulárovou zmluvou. Jej obsah žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla meniť, mohla ju ako celok prijať alebo odmietnuť. Zmluva ako právny úkon je neplatná. Zmluva bola uzavretá takým spôsobom, že boli vyplnené body 1 a 2 návrhu zmluvy, následne po vyplnení bodov 1 a 2 bol návrh podpísaný. Bod 3 v čase podpísania bol prázdny, nevyplnený a až po podpísaní zmluvy spotrebiteľkou tento bod vyplnila žalovaná ako veriteľka, peňažný ústav. Žalobkyňa ako spotrebiteľka tak vyplnila v žiadosti maximálnu výšku úveru 3 000 €, minimálnu dobu splácania 70 mesiacov, čerpanie úveru prevodom na účet, zriadenie osobného účtu, splácanie úveru v hotovosti. Zo strany Poštovej banky následne došlo k vyplneniu bodu 3 zmluvy, ale až po podpise zmluvy. Žalobkyňa teda vyplnila a uzavrela zmluvu 20.12.2011, žalovaná veriteľka do nej jednostranne dňa 22.12.2011 dopísala výšku úrokovej sadzby 24,50 %, výšku mesačnej splátky 54 €, výšku schváleného úveru 2 000 €, teda o 1 000 € menej ako žiadala žalobkyňa. Nedošlo teda k dohode o podstatných náležitostiach zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Žalobkyňa nikdy neprejavila súhlas s náležitosťami uvedenými v bode 3 zmluvy, ktoré jednostranne dopísala žalovaná, pritom ide o podstatné náležitosti platného právneho úkonu, výšku úveru, výšku mesačnej splátky, úrokovej sadzby. Žalobkyňa v nadväznosti na § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka nikdy neprijala tento nový návrh a neodsúhlasila tento nový návrh. V takom znení zmluva je neplatne uzavretá, pretože chýba podstatná náležitosť zmluvy o úvere, a to úroková sadzba, čo spôsobuje neplatnosť neplatnosť zmluvy o úvere. Žalobkyňa poukázala aj na § 7 ods. 1 zákona podľa ktorého

veriteľ bol povinný posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver pred uzavretím úverovej zmluvy. Túto povinnosť žalovaná zanedbala. Sankciou je nemožnosť žiadať jednorazové splatenie, avšak žalobkyňa tvrdí, že takýto postup v nadväznosti na § 39 Občianskeho zákonníka bolo konanie v rozpore so zákonom a s dobrými mravmi. Z toho dôvodu takisto tento právny úkon je neplatný. Žalobkyňa považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Navyiac však udáva, že dohoda o odplate je neplatná, pretože dohodnutá odplata je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Boli dohodnuté neprimerané úroky, v rozpore s § 3, § 39 Občianskeho zákonníka, teda v rozpore s pravidlami správania. V zmluve uvedený úrok vo výške 22,38 % dvojnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu uplatňovanú bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (údaje zverejnené NBS). Z toho dôvodu tá úroková miera podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru. Je teda v rozpore s dobrými mravmi. Právny úkon je absolútne neplatný. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. V zmluve je dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 24,50 %. NBS v čase uzavretia zmluvy uvádza priemernú úrokovú sadzbu 13,76 %. Dohodnutá úroková miera tak presahuje priemernú úrokovú mieru 10,74 %, čo pri 70 mesačných splátkach po dobu 5,83 roka predstavuje rozdiel v úrokoch o 62,61 %. Takéto dojednanie úrokov je v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka alebo v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Ak zmluva neobsahuje určité zákonné náležitosti alebo obsahuje ich nesprávne znenie, má sa za to, ako keby tieto náležitosti vyžadujúce zákonom, neobsahovala. V takom prípade treba považovať zmluvu za bezúročnú a bezodplatnú.

1. V zmluve nie sú vyjadrené predpoklady, ktoré boli použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov ako náležitosť spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona. V zmluve nie sú uvedené predpoklady na výpočet RPMN, aby si spotrebiteľ správnosť výpočtu RPMN mohol skontrolovať. Samotná výška RPMN je nesprávna, je uvedená vo výške 28,25 %. Skutočnosť je však taká, že žalobkyňa ako spotrebiteľka uzavrela so žalovanou nielen zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ale aj zmluvu o doplnkovej službe, teda o bežnom účte. Žalovaná do výpočtu RPMN nezahrnula náklad a výpočet RPMN je podhodnotený, a teda v neprospech spotrebiteľa. V nadväznosti na § 2 písm. d) zákona bola žalovaná povinná tam uviesť všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Túto povinnosť žalovaná nesplnila. Žalovaná neuviedla celkovú čiastku, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť. 2. Výška, počet a termíny splátok v členení na istinu, úroky a iné poplatky, prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru, na účely jeho splatenia. Ide o náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, a táto náležitosť v zmluve úplne absentuje. 3. Doba trvania zmluvy v spotrebiteľskom úvere je náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona a tento údaj je v zmluve vyjadrený nesprávne. Termín konečnej splatnosti je v zmluve vyjadrený správne dňom 11.10.2017, nie je však uvedená doba trvania zmluvy. Táto má byť uvedená v jednotkách času (dni, týždne, mesiace, roky), bez toho, aby spotrebiteľ musel vykonávať nejaké výpočty a dopracovávať sa k výsledku. Vzhľadom k tomu, že zmluva neobsahuje náležitosti, ktoré kogentne má obsahovať, potom podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Napriek uvedenému však žalobkyňa ako spotrebiteľka úroky a poplatky zaplatila, a preto žiada úroky a poplatky vrátiť titulom bezdôvodného obohatenia, keďže ich platila bez právneho dôvodu v nadväznosti na § 451 Občianskeho zákonníka. Žiadala aj úrok z omeškania. Výška bezdôvodného obohatenia je 1 778,97 € a úrok z omeškania 5 % od 5.6.2019 do zaplatenia. Vo vyjadrení k odporu reagoval žalobca na odpor žalovanej nasledovne (čl. 87 spisu): Právny úkon spotrebiteľskej zmluvy je neplatný podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., účinného ku dňu uzavretia zmluvy, teda ku dňu 22.12.2011 „Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu“. V nadväznosti na § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Vzhľadom k tomu, že nedošlo k písomnému prijatiu doplneného bodu 3, ktorý je potrebné považovať za nový návrh, je zmluva neplatná. Žalobkyňa nikdy písomne neprejavila súhlas s náležitosťami v bode 3 zmluvy, teda s podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere, a to úrokovou sadzbou. Tá bola dopísaná jednostranne žalovanou. Ustanovenie 2.2 obchodných podmienok je v rozpore s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a preto podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné. V bode 2.2 je uvedený: „Úpravy návrhu vykonané v súlade s týmto ustanovením sa nepovažujú za zmenu návrhu.“ Nielen, že ide o neplatné ustanovenie, ale ide aj o neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka, pretože ide o ustanovenia, podľa ktorých má spotrebiteľ plniť, a s ktorými nemal možnosť sa oboznámiť pred uzavretím zmluvy, a teda podľa § 53 ods. 5 Občianskeho

zákonníka ide o neplatné ustanovenie. Žalobkyňa - spotrebiteľka žiadala úver 3 000 €. Bol jej schválený úver 2 000 €, čo bolo uvedené až v časti 3 zmluvy, ktorú vyplnila žalovaná do zmluvy. Bez súhlasu žalobkyne doplnila aj výšku splátky, výšku úrokov, výšku celkových nákladov. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, a vzhľadom k tomu, že nemá zmluva v tejto časti prijatia bodu 3 písomnú formu, podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. za neplatnú. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že žalobkyňa tým, že čerpala úver a splácala úver v pravidelných mesačných splátkach, fakticky svojou činnosťou potvrdila prijatie návrhu, nebol potrebný podpis, žalobkyňa s takým názorom sa nestotožňuje. Pre platnosť právneho úkonu zmluvy o pôžičke sa vyžaduje písomná forma a nie faktické konanie. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovanej, že podľa rozsudku NS SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.4.2012, úrok dohodnutý v zmluve vo výške 24,50 % nie je možné označiť ako „...ktorý podstatne presahuje...“ najvyššiu odplatu v spotrebiteľských zmluvách v čase uzatvárania zmluvy, upravuje § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka tak, že „nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch“. Ide o odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za úvery v obdobných prípadoch, teda priemernú úrokovú sadzbu zverejnenú NBS, priemernú úrokovú sadzbu uplatňovanú bankami pri poskytovaní úrokov alebo pôžičiek. Pri posudzovaní obdobnosti podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, je potrebné prihliadať aj na spôsob a mieru zabezpečenia záväzku. V tomto konkrétnom prípade bol záväzok zabezpečený zrážkami zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Za týchto okolností potom dohodnutá úroková sadzba presahuje priemernú úrokovú sadzbu zabezpečeného úveru o 62,61 % za 70 mesačných splátok za dobu 5,83 roka. Pri takejto úrokovej miere v súbehu so zabezpečením záväzku zrážkami zo mzdy je takýto rozdiel v úrokoch v zjavnom rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu je úver bezúročný, bez poplatkov a neplatný právny úkon pre nedostatok písomnej formy. Nie je pravdivé tvrdenie žalovanej v odpore, že predpoklad pre výpočet RPMN obsahuje článok 3 zmluvy. V článku 3 je len samotná výška RPMN, nie sú tam uvedené predpoklady pre výpočet RPMN. Tie doplnil advokát žalovanej dodatočne, po uzavretí zmluvy. Žalovaná tvrdí, že výška splátky bola 54 €, počet splátok 70 = 3 780 €. V zmluve však je uvedené, že výška celkových nákladov je 1 768,62 € a celková výška úveru je 2 000 €, teda spolu 3 768,62 €. Žalovaný teda vyžadoval viac ako je uvedené v zmluve. Splátka je 54 € ako tvrdí žalovaná a ďalej tvrdí, že len tento náklad zarátal do celkových nákladov RPMN. Je teda zrejmé, že náklad na vedenie osobného účtu do tohto výpočtu nezapočítal, čím podhodnotil celkové náklady, hoci ide o podmienku zákonného poskytnutia úveru. Zo zmluvy vyplýva, že podmienkou, aby žalovaná poskytla úver žalobkyňi bolo, aby ho získala za ponúkaných podmienok, teda za súčasného zriadenia osobného účtu.

3. Aké tvrdenia produkovala žalovaná: V odpore proti vydanému platobnému rozkazu zo dňa 23.10.2019 (čl. 69 spisu) žalovaná uviedla: Zmluvu o úvere zo dňa 22.12.2011 č. 5082707111 považuje za platný právny úkon. Zmluvu preto nie je možné považovať za celkom alebo čiastočne neplatnú, a teda nemožno považovať spotrebiteľský úver na základe tejto zmluvy za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa - spotrebiteľka teda nemá právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške úrokov a poplatkov tvoriacich predmet sporu. Pokiaľ žalobkyňa ako spotrebiteľka tvrdí, že zmluva je neplatná z dôvodu, že neprijala písomne zmenený návrh zmluvy, žalovaná tvrdila, že k prijatiu došlo aktívnou akceptáciou, čerpaním úveru a plnením splátok. Poukázala na § 407 Obchodného zákonníka, podľa ktorého čiastočným plnením dlhu dochádza k jeho úplnému uznaniu. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že zmluva je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, pretože výška úrokovej miery v zmluve o úvere vo výške 24,5 % je neprimeraná, s tým žalovaná taktiež nesúhlasila. Poukázala na rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/26/2011 zo dňa 26.4.2012: „...Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“ Najvyššie úrokové sadzby NBS v čase uzavretia zmluvy boli 13,76 %, v úverovej zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 24,5 %, rozdiel predstavuje 10,74 %, a takýto rozdiel podľa názoru žalovanej nie je možné označiť v nadväznosti na uvedené rozhodnutie pojmom „...ktorá podstatne presahuje...“. Žalovaná tvrdila, že zmluva nie je neplatná pre neuvedenie predpokladov pre výpočet RPMN v zmluve ako tvrdí žalobkyňa. V zmluve podľa žalobkyne je uvedená len výška RPMN, a nie predpoklady pre výpočet RPMN, pričom žalovaná nezahrnula do predpokladov na výpočet RPMN náklad na zriadenie osobného účtu. Predpoklady výpočtu RPMN vyplývajú zo vzorca výpočtu RPMN, ktorý je uvedený v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Zmluva predpoklady obsahuje v článku 3. Z prílohy č. 2 zákona vyplýva, že pre výpočet sú potrebné predpoklady, a to čerpanie úveru, pričom úver bol čerpaný jednorazovo, výška úveru - tá bola 2 000 € a bola uvedená, interval čerpania - úver bol čerpaný jednorazovo, teda tento údaj nie je predpokladom pre výpočet RPMN,

číslo poslednej splátky - 70, výška splátky - 54 €, interval splátok - mesačne. Zmluva teda obsahovala všetky predpoklady pre výpočet RPMN. Žalovaná nesúhlasila s tým, že by zmluva mala byť úplne alebo čiastočne neplatná, a tým pádom bezúročná a bez poplatkov pre neuvedenie výšky, počtu, termínov splátok v členení na istinu, úroky a iné poplatky. Poukázala na znenie dôvodovej správy k zákonu č. 279/2017 Z. z., ktorý zo zákona č. 129/2010 Z. z. odstránil znenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l), podľa ktorého zmluva o úvere mala obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov, iných poplatkov, príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Tým odpadla možnosť sankcionovať úver bezúročnosťou a bezodplatnosťou z titulu absencie rozdelenia splátky na istinu, úroky a poplatky. V tomto smere žalovaná poukázala na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 a ďalšie rozhodnutia NS SR. Žalovaná nesúhlasila ani s tvrdením žalobkyne, že zmluva je čiastočne neplatná, a z toho dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmluve je nesprávne uvedená doba trvania zmluvy. V zmluve o úvere je uvedený dátum jej podpisu, dátum prvej platby (11.1.2012), dátum konečnej splatnosti (11.10.2017), z ktorých údajov si žalobkyňa ako priemerná spotrebiteľka jednoduchým matematickým výpočtom mohla sama vyvodiť dobu trvania zmluvy. Žalovaná veriteľka nemôže niesť všetky rizika zmluvného vzťahu, a to tak, že žalobkyňa ako spotrebiteľka nebude niesť žiadnu zodpovednosť. Išlo by o zneužitie práva. Z podaní zo dňa 30.1.2020 (čl. 124 spisu) žalovaná svoj prednes doplnila tak, že v celom rozsahu sa stotožňuje so svojimi tvrdeniami a procesnými návrhmi uvedenými vo svojom odpore. Navyiac uviedla, že nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že by žalovaná neskúmala podľa § 107 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pred uzavretím zmluvy, schopnosť žalobkyne - spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver. Ukázala na obsah zmluvy o úvere, najmä časť 1 s názvom Zmluvné strany: V tejto časti sú uvedené údaje o zamestnávateľovi žalobkyne, výške jej čistého mesačného príjmu, výške mesačného príjmu domácnosti, počtu vyživovaných detí, mesačné splátky iných úverov, druh bývania, dosiahnuté vzdelanie, rodinný stav. Tieto údaje sú spôsobilé pre skúmanie a posúdenie schopnosti žalobkyne splácať spotrebiteľský úver. Tým žalovaná splnila zákonnú povinnosť.

4. Skutkové a právne vyhodnotenie sporu Okresného súdu Čadca prvým rozsudkom v poradí č. k. 4C/81/2019-149 zo dňa 10.3.2020:

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka: (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Predmetom sporu bol nárok žalobkyne - spotrebiteľky na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 778,97 € s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 5.6.2019 do zaplatenia.

a) Výška bezdôvodného obohatenia, výška zákonného úroku z omeškania 5 % ročne, počiatok omeškania od 5.6.2019 žalovaná neučinila spornými, neboli predmetom dokazovania, preto súd v nadväznosti na § 186 ods. 2 CSP vychádzal z nesporných tvrdení, ktoré nemožno dodatočne, po uplynutí koncentračných lehôt podľa § 167 CSP, meniť, z toho, že výška bezdôvodného obohatenia, zákonný úrok z omeškania a počiatok omeškania sú nespornými skutočnosťami.

b) Tvrdenia žalobkyne boli v tej rovine, že zmluva je absolútne neplatná, pretože nedošlo k dohode o všetkých podstatných náležitostiach zmluvy. Bod 3 bol dodatočne do zmluvy dopísaný žalovanou veriteľkou. Žalobkyňa s ním nikdy neprejavila súhlas, a to napriek tomu, že zmluva musí byť písomná pod sankciou neplatnosti (teda aj prijatie zmeny zmluvy). K tomu žalovaná uviedla, že svoje tvrdenia žalobkyňa nepreukázala, zmluvu prijala faktickým konaním, tým, že splátky platila, a tým, že úver prijala. Týmto konaním aj v celom rozsahu uznala záväzok. Súd sa v tomto smere stotožnil s vyjadrením žalobkyne zo dňa 16.12.2019 (čl. 84 spisu) k odporu žalovanej. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere zmluva musí mať písomnú formu, a teda aj prijatie zmeneného návrhu v bode 3 úverovej zmluvy podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka musí byť písomné. Teda zmluva je neplatná z toho dôvodu, že v tejto časti nebola platne prijatá zmena úverovej zmluvy uvedenej v bode 3 zmluvy, čím je zároveň neplatná celá zmluva, keďže ide o podstatné náležitosti zmluvy. Zároveň sa súd stotožnil s tvrdením žalobkyne, že podľa § 53 ods. 4 písm. a) ide o ustanovenia, ktoré sa týkajú plnenia zo zmluvy, a s ktorými žalobkyňa ako spotrebiteľka nemala možnosť oboznámiť sa pred uzavretím zmluvy, a preto je toto ustanovenie neplatné podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Súd sa nestotožnil so záverom žalovanej, že kogentnú písomnú formu podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. možno nahradiť faktickým konaním žalobkyne - spotrebiteľky, teda čerpaním úveru a platením splátok. Z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že zmluva musí mať jednoznačne písomnú formu, a teda aj

všetky dodatky a zmeny, v súvislosti s touto spotrebiteľskou zmenou prijaté. Písomná forma predpokladá písomnú akceptáciu žalobkyne - spotrebiteľky, a nie faktické konanie, resp. opomenutie konania.

c) Pokiaľ žalobkyňa tvrdila neplatnosť úverovej zmluvy v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi, preto, že žalovaná veriteľka neskúmala schopnosť žalobkyne - spotrebiteľky splácať úver pred uzavretím úverovej zmluvy v rozpore s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a s § 3 Občianskeho zákonníka, k tomu žalovaná veriteľka uviedla, že táto podmienky je splnená. Z obsahových náležitostí zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaná tieto podmienky skúmala, a z tohto dôvodu zmluva nie je neplatná. V tomto smere sa súd stotožnil s tvrdením žalovanej veriteľky. Vychádzajúc zo znenia úverovej zmluvy na čl. 15 spisu je zrejmé, že v bode 1 zmluvy, pri vypisovaní znenia zmluvy skúmala žalovaná ako veriteľka údaje týkajúce sa žalobkyne - spotrebiteľky, kde je uvedené, že je dôchodkyňa, vlastní mobilný telefónny prístroj, mesačný príjem 236 € (nie je zrejmé, či dôchodok alebo iný príjem), čistý mesačný príjem pre domácnosť 921 € (nie je uvedené aký je tento zdroj príjmu), sú uvedené mesačné splátky ďalších pôžičiek 0 €. V tomto konkrétnom prípade výška úveru bola 54 € mesačne a zistené údaje umožňovali, aby žalobkyňa splácala úver v uvedenej výške. Pokiaľ žalobkyňa ako spotrebiteľka a jej právny zástupca mali na mysli nedostatočnosť konkrétneho údaju, v zisťovaní týchto podmienok bolo povinnosťou žalobkyne - spotrebiteľky konkretizovať v čom konkrétne žalovaná veriteľka nedostatočne zisťovala podmienky pre splácanie úveru. V tomto smere žalobkyňa neunesla povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, pretože nie je zrejmé, či mala na mysli aj iné pôžičky, ktoré splácala ku dňu prevzatia tejto pôžičky, ktoré konkrétne a prečo nie sú uvedené v tejto zmluve, resp. či skutočne je čistý príjem v domácnosti 921 € a z akého titulu, alebo ide o klamlivý údaj. Tvrdenia a dôkazy, ktoré absentujú, nemohli byť predmetom preskúmania zo strany súdu. Súd teda vychádza zo záveru, že v tomto bode žalobkyňa ako spotrebiteľka neunesla povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Z tohto dôvodu nepovažuje súd zmluvu za neplatnú.

d) Tvrdenia žalobkyne - spotrebiteľky boli v tej rovine, že zmluva je čiastočne neplatná, a teda bezúročná a bez poplatkov, z toho dôvodu, že výška úroku 24,5 % je v porovnaní s úrokovou mierou NBS 13,76 % vyššia o 10,74 %, čo pri dobe trvania zmluvy (70 mesačných splátok = 5,83 roka) predstavuje celkovo rozdiel v úrokoch o 62,61 %. Takéto zmluvné dojednanie je v rozpore s dobrými mravmi, a teda neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. K tomuto bodu žalovaná v odpore (čl. 73 spisu) poukázala na rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.4.2012 a mala za to, že takýto rozdiel podstatne nepresahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú. Súd sa stotožnil s tvrdeniami žalobkyne - spotrebiteľky, mal za to, že takýto rozdiel v úrokovej miere je v rozpore s dobrými mravmi, neplatné dojednanie podľa § 39 Občianskeho zákonníka, aj v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka.

e) Tvrdenie žalobkyne - spotrebiteľky bolo v tej rovine, že zmluva je v časti neplatná, a teda úver bezúročný a bez poplatkov z toho dôvodu, že úverová zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy. K tomu žalovaná - veriteľka uviedla, že nespochybňuje tvrdenie žalobkyne, že zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy. V zmluve však je uvedený dátum podpisu, dátum prvej platby (11.1.2012), dátum konečnej splatnosti (11.10.2017). Z týchto údajov si žalobkyňa ako priemerná spotrebiteľka jednoduchým výpočtom mohla zistiť dobu trvania zmluvy. Súd sa stotožnil s tvrdeniami a dôkazmi vyplývajúcimi z obsahu prijatej spotrebiteľskej zmluvy, ktoré produkovala žalobkyňa ako spotrebiteľka. Uvedená zmluva je tvorená v prospech slabšej zmluvnej strany, ktorou je spotrebiteľka, a preto obsahuje ustanovenie, že v zmluve musí byť uvedená doba trvania zmluvy. Z nijakého ustanovenia tohto zákona sa nedá odvodiť, že v čase uzatvárania zmluvy si žalobkyňa ako spotrebiteľka má odvodiť a vypočítať dobu trvania zmluvy, tak ako to tvrdila žalovaná - veriteľka. Z toho dôvodu v rozpore s § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva neobsahuje súbežne termín konečnej splatnosti a dobu trvania zmluvy, preto podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch je tento spotrebiteľský úver bezúročný, bez poplatkov. Termín konečnej splatnosti je v zmluve uvedený správne dňom 11.10.2017, avšak zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy (povinnosť bolo uviesť dobu trvania dňami, týždňami, mesiacmi, rokmi, tak, aby táto skutočnosť bola vyjadrená transparentne, bez toho, aby spotrebiteľ musel vykonávať akékoľvek výpočty, aby sa dopracoval k informáciám). V zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

f) Zmluva je čiastočne neplatná, teda bezúročná, bez poplatkov z dôvodu, že neobsahuje výšku, počet, termíny splátok v členení na istinu, úroky, iné poplatky, príp. poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Ide o náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona. Táto náležitosť v zmluve absentuje úplne. V tomto smere žalovaná - veriteľka v odpore (čl. 74 spisu) uviedla, že táto náležitosť nie je potrebná a poukázala na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018 a ostatné rozhodnutia súdov. Z obsahu zmluvy písomného znenia vyplýva, že táto

náležitost' nebola splnená. Z toho dôvodu ide o čiastočne neplatný právny úkon a z toho dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov.

g) Tvrdenia žalobkyne - spotrebiteľky boli v tej rovine, že spotrebiteľka bola nútená uzavrieť nielen spotrebiteľskú zmluvu, ale podmienkou poskytnutia úveru, ktorú pre formulárové znenie zmluvy nemohla ovplyvniť, bolo aj zriadenie osobného účtu. Tento úkon tak tvoril neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, vrátane nákladov za zriadenie osobného účtu. Žalovaná - veriteľka však náklady na zriadenie účtu nezapočítala do výpočtu podmienok RPMN a z toho dôvodu náklady RPMN sú uvedené nesprávne. Nesprávne uvedené údaje sa považujú ako keby ani neboli vôbec uvedené. Teda predpoklady pre výpočet RPMN a výška RPMN sú uvedené nesprávne, teda ako keby ani neboli v zmluve uvedené, a z toho dôvodu ide o neexistenciu náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona. Hodnota RPMN je v zmluve uvedená 28,25 %, čo je z uvedených dôvodov nesprávne, pretože neobsahuje náklady doplnkovej služby - zriadenie bežného účtu, bez ktorého nebolo možné uzavrieť zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z toho dôvodu je RPMN podhodnotená a výpočet je realizovaný nesprávne, v neprospech spotrebiteľa. Neobsahuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľka - žalobkyňa zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Z toho dôvodu je zmluva podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona a spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. K tomu v odpore (čl. 74 spisu) žalovaná uviedla, že predpoklady výpočtu vyplývajú zo vzorca výpočtu RPMN uvedenom v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a sú uvedené v článku 3 tejto zmluvy. Je tam uvedené čerpanie, pričom úver bol čerpaný jednorazovo, výška úveru 2 000 €, interval čerpania nebol uvedený, keďže úver bol čerpaný jednorazovo, nie je predpokladom pre výpočet RPMN, číslo poslednej splátky - 70, výška splátky - 54 €, interval splátok - mesačne. Žalovaná teda podľa jej tvrdenia splnila všetky podmienky. Súd má za to, že v tomto smere uniesla povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť žalobkyňa ako spotrebiteľka. Nestačí, že vzorec pre výpočet RPMN je uvedený prílohe č. 2 zákona. Zákona vyžaduje, aby priamo z uzavretej zmluvy vyplývali podmienky pre výpočet RPMN a výška RPMN. Pokiaľ sa odvoláva žalovaná na bod 3 zmluvy o úvere, už v predchádzajúcej časti odôvodnenia rozsudku, na ktoré súd poukazuje, je uvedené, že tieto si doplnila samotná žalovaná veriteľka bez písomného prijatia žalobkyňou - spotrebiteľkou. Ku dňu uzavretia zmluvy, teda platným spôsobom, v zmluve nebola uvedená výška RPMN, ani podmienky jej výpočtu, aby sa mohla žalobkyňa ako spotrebiteľka rozhodnúť, či takúto zmluvu uzavrie alebo nie. Žalobkyňa ako spotrebiteľka sa nemohla rozhodnúť aj z toho dôvodu, že neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere tvorila aj zmluva o zriadení účtu, a je zrejme, že v RPMN nie je počítané aj s nákladmi na zriadenie účtu, teda žalovaná podhodnotila výšku RPMN a neuviedla všetky podmienky pre výpočet RPMN. Z toho dôvodu súd považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

h) Vzhľadom k tomu, že zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku, podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalobkyňa ako spotrebiteľka zaplatila aj úroky a poplatky, vzniklo na strane žalovanej - veriteľky bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinná podľa § 451 Občianskeho zákonníka vydať, pričom súd poukazuje na predchádzajúce časti odôvodnenia tohto rozsudku, že výška bezdôvodného obohatenia, zákonný úrok z omeškania 5 % ročne a moment omeškania boli v konaní podľa § 186 ods. 2 CSP nesporné, preto súd zaviazal žalovanú - veriteľku zaplatiť žalobkyňu - spotrebiteľke bezdôvodné obohatenie vo výške 1 778,97 € s 5% úrokom z omeškania ročne od 5.6.2019 do zaplatenia.

5. Uznesením č. k. 7Co/93/2020-197 zo dňa 25.11.2020 Krajský súd v Žiline zrušil rozsudok prvostupňového súdu č. k. 4C/81/2019-149 zo dňa 10.3.2020 a vrátil vec prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie. V nadväznosti na § 391 ods. 1, 2 CSP sa súd cítil byť viazaný záväzným právnym názorom odvolacieho súdu. Podľa § 391 ods. 3 CSP odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol aj to, ako má súd prvej inštancie ďalej postupovať. V bode 7. odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd uviedol, že predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného. Dôkazné bremeno o existencii bezdôvodného obohatenia znáša postihnutý (uznesenie NS SR sp. zn. 6Obdo 16/2008 zo dňa 16.12.2008). Bod 9. odôvodnenia, ak teda žalobkyňa v konaní tvrdila, že žalovaná sa bezdôvodne obohatila a je povinná bezdôvodné obohatenie vydať, bolo jej povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie skutočnosti, či sa tak skutočne stalo. Tieto dôkazy súd bol povinný vykonať, vyhodnotiť. Bod 10. odôvodnenia, súd prvého stupňa tak nepostupoval, pretože poštové poukážky preukazujúce úhradu splátok úveru žalobkyňou v prospech žalovanej obsahovali nielen rozdielnu výšku uhradených splátok, ale i rozdielny údaj o čísle variabilného symbolu, ku ktorému bolo potrebné jednotlivé úhrady priradiť.

6. Vzhľadom k tomu, že strany konania nepodali mimoriadny opravný prostriedok proti uzneseniu odvolacieho súdu, súd má za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je záväzné nielen pre prvostupňový súd, ale v súlade s týmto právnym názorom boli povinné postupovať i strany konania, advokáti.

7. Prvostupňový súd preto dňa 30.12.2020 (čl. 206 spisu) vyzval strany konania (advokátov), aby v lehote 30 dní produkovali tvrdenia, dôkazy v súlade so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu (najmä body 7., 9., 10. odôvodnenia). Zároveň súd upozornil strany konania, aby sa po uplynutí lehoty nevyjadrovali. Tým oznámil stranám konania, že toto konanie skoncentroval. V nadväznosti na § 153 ods. 1, 2 CSP tak súd nemusí na neskôr predložené tvrdenia a dôkazy prihliadať.

8. Právny zástupca žalobkyne výzvu (čl. 206 spisu) zo dňa 30.12.2020 prevzal dňa 24.1.2021. V stanovenej lehote koncentračnej 30 dní na výzvu nereagoval a nereagoval ani ku dňu rozhodovania dňa 8.6.2021.

Právny zástupca žalovaného výzvu súdu (čl. 206 spisu) zo dňa 30.12.2020 prevzal dňa 11.1.2021 na čl. 210 spisu 9.2.2021 doplnil tvrdenia a dôkazy žalovanej v súlade so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu. Žalobkyňa so žalovaným uzavrela 2 úverové zmluvy. Úverovú zmluvu č. 5082707111 zo dňa 22.12.2011 a na základe tejto úverovej zmluvy jej bol poskytnutý úver 2 000 €. Táto úverová zmluva tvorí predmet konania vo veci vedenej pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 4C/81/2019. Uzavrela však aj druhú úverovú zmluvu č. 1318114149 zo dňa 2.5.2013 na úveru 2 000 €. Žalobkyňa zaplatila, vychádzajúc z variabilných symbolov o platbách, ktoré sú identické s číslom zmluvy na úverovú zmluvu č. 5082707111 zo dňa 22.12.2011 sumu 2 321,25 € a na úverovú zmluvu č. 1318114149 zo dňa 2.5.2013 sumu 3 952,29 € (ako dôkazy pripojil amortizačné tabuľky splátkových kalendárov ku dňu 29.1.2021 k obidvom zmluvám). Ak by teda konajúci súd naďalej zotrval na bezúročnosti a bezodplatnosti úveru, potom bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej nie je vo výške 1 778,97 € ako rozhodol prvostupňový súd vo veci 4C/81/2019, ale vo výške 321,25 € (žalobkyňa poslednú splátku úveru splatila 6.8.2012 zaplacením sumy 1 944,30 €). Vo vzťahu k tejto sume žalovaná vzniesla námietku premičania, pretože žalobkyni uplynula 2-ročná subjektívna a 3-ročná objektívna premlčacia lehota na priznanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k sume 321,25 €, ktorú žalobkyňa zaplatila na úverovú zmluvu 5082707111 zo dňa 22.12.2011 nad rámec poskytnutej istiny úveru. V ostatnom rozsahu nárok nevznikol. Z toho dôvodu žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

9. Skutkové a právne vyhodnotenie sporu: Doplnenie tvrdení žalovanej spolu s dôkazmi (čl. 207 spisu) prevzal právny zástupca žalobkyne dňa 7.3.2021 spolu s termínom pojednávania na deň 22.4.2021. Neprodukoval žiadne tvrdenia, žiadne dôkazy. V nadväznosti na § 186 ods. 2 CSP preto súd vychádzal zo zhodných tvrdení strán, keďže žalobkyňa a jej právny zástupca nerozporovali rozhodujúce skutkové tvrdenia žalovanej a nereagovali na predložené dôkazy v nadväznosti na záväzný právny názor odvolacieho súdu. Na dodatočné spochybňovanie súd nebude prihliadať. V tomto smere súd poukazuje aj na § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Nesporné tvrdenia súd nedokazuje. Nesporné tvrdenia v nadväznosti na § 186 ods. 2 CSP súd dokazuje len v tom prípade, ak má dôvodnú pochybnosť o ich pravdivosti. Súd však nemal vzhľadom k pripojeným listinným dôkazom žalovanej žiadnu pochybnosť o pravdivosti tvrdení žalovanej.

Podľa § 296 CSP spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

Podľa § 291 ods. 3 CSP ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20181212>> sa nepoužije.

Vychádzajúc z uvedeného potom žalobkyňa ako spotrebiteľka, ktorá je zastúpená advokátom, nemôže očakávať aplikáciu § 296 CSP, teda vylúčenie sudcovskej a zákonnej koncentrácie konania. Koncentrácia konania sa vzťahuje aj na žalobkyňu - spotrebiteľku. V koncentračnej lehote svoje povinnosti tvrdenia a dôkaznú povinnosť nesplnila. Prioritne teda súd žalobu zamietol podľa § 186 ods. 2 CSP z dôvodu, že žalobkyňa nespochybnila tvrdenia žalovaného o tom, že výška bezdôvodného obohatenia v konaní sp. zn. 4C/81/2019 na úverovú zmluvu 5082707111 zo dňa 22.12.2011 nie je v súdom konaní žalobkyňou vymáhaná suma 1 778,97 €, ale suma 321,25 €. V nadväznosti na § 391 ods. 1, 2 CSP a záväzný právny názor v uznesení Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/93/2020-197 zo dňa 25.11.2020 tak neunikla žalobkyňa dôkazné bremeno na preukázanie základnej podmienky tohto konania - že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie, kedy, v akej výške (uznesenie NS

SR 6Obdo 16/08 zo dňa 16.12.2008). Keďže skutkové tvrdenia žalovanej, že bezdôvodné obohatenie je vo výške 321,25 € a posledná platba na úver bola dňa 6.8.2012 výslovne nepoprela vlastnými tvrdeniami, dôkazmi, súd vychádzal z nesporných tvrdení podľa § 186 ods. 2 CSP a § 151 ods. 1 CSP, že výška bezdôvodného obohatenia je 321,25 € a posledná splátka bola zaplatená dňa 6.8.2012. (Pokiaľ ide o skutkové a právne vyhodnotenie dôvodov vzniku bezdôvodného obohatenia - bezúročnosti, bezodplatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z., v tomto smere prvostupňový súd zotrváva na dôvodoch uvedených v prvom rozsudku v poradí, v tomto rozsudku dôvody uvedené v odseku 4. písm. a) až h), na ktoré poukazuje a opätovne ich neuvádza. Z dôvodov tam uvedených žalobkyňa nemusela platiť úroky, poplatky. Zaplatením úrokov, poplatkov vzniklo na strane žalovanej bezdôvodné obohatenie vo výške 321,25 €. Bezdôvodné obohatenie vzniklo podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z., pretože v tejto časti plnila žalobkyňa bez platného právneho dôvodu.) Z dôvodov už uvedených výška bezdôvodného obohatenia je 321,25 €, posledná platba žalobkyne bola dňa 6.8.2012. V konaní žalobkyňa vymáhala bezdôvodné obohatenie vo výške 1 778,97 € - 321,25 € = 1 457,72 €. V časti predmetu sporu 1 457,72 € súd žalobu zamietol z dôvodu, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 457,72 € nevznikol. Žalobkyňa v rozpore so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu a v rozpore s uznesením NS SR sp. zn. 6Obdo 16/08 zo dňa 16.12.2008 nepreukázala vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej vo výške 1 457,72 €. Vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej vo výške 321,25 € je preukázaný. V tejto časti predmetu sporu súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku. V konaní bolo nesporne zistené, že posledná platba žalobkyne bola dňa 6.8.2012. Žaloba bola podaná dňa 6.6.2019 na Okresný súd Banská Bystrica (Okresnému súdu Čadca postúpené dňa 20.12.2019). Je teda preukázané, že žalobkyňa podala žalobu takmer po 7 rokoch od poslednej platby, pričom prvýkrát mohla žalobu podať dňa 7.8.2012 (§ 101 Občianskeho zákonníka). Premlčacia lehota pre vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka je 2 roky, pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu lehotu a 3 roky, pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu lehotu. Žalobkyňa prvýkrát mohla žalovať vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 7.8.2012, 2-ročná subjektívna premlčacia lehota uplynula dňa 7.8.2014, žalobu podala po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty dňa 6.6.2019. Objektívna premlčacia lehota 3 roky, počítaná od 7.8.2012 vo vzťahu k poslednej splátke zo dňa 6.8.2019, uplynula dňa 7.8.2015, žaloba bola podaná po uplynutí dňa 6.6.2019. (Vo vzťahu k ostatným splátkam, ktoré boli zaplatené skôr ako 6.8.2019, premlčacia lehota - objektívna, aj subjektívna uplynula ešte skôr, ako nárok z poslednej splátky zo dňa 6.8.2012. Je preto neehospodárne a právne irelevantné za tejto situácie dokazovať a zdôvodňovať všetky splátky, keď celý nárok je premlčaný.) Súd zamietol žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 778,97 € v celom rozsahu. Keď nepriznal nárok na zaplatenie pohľadávky 1 778,97 €, zamietol aj návrh na priznanie príslušenstva pohľadávky - zákonný 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 1 778,97 € od 5.6.2019 do zaplatenia. Úrok z omeškania je podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky a možno ho priznať len z exitujúcej, priznanej pohľadávky.

10. Trovy konania: Podľa § 255 ods. 1 CSP úspešnou stranou konania je žalovaná, a to v rozsahu 100 %. V rozsahu 100 % jej súd priznal náhradu trov konania. Výška bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu. Splatnosť nastane do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ. K vyčísleniu dôjde z úradnej moci, bez ďalšej výzvy súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Právo podať odvolanie nemá ten účastník konania, ktorý sa tohto práva po vyhlásení rozsudku výslovne vzdal.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.